

det var en urigtig Opfattelse, naar Nogen vilde besynde os for at have forsvømt Noget med Hensyn til Marinens Udvikling. Jeg vil ikke indlade mig paa Spørgsmaalet, om Skylden for, at Noget er forsvømt, ligger hos os eller ligger hos Regjeringen, men jeg vil sige, at naar den Sætning maa staa fast, at vor Marine nu efter de mange Fjedsaar, og efter mange gode Fjedsaar, i hvilke vi havde Raad nok til at anvende Penge paa den, hvis vi havde villet, ikke befinder sig i en bedre Udvikling, end Tilfældet er, saa maa vi ogsaa erkjende, at vi have forsvømt Noget. Jeg kan være enig med den ærede Ordfører i, at Skylden ikke alene knap hovedsagelig ligger hos os, tværtimod. Den anden Bemærkning kan slutte sig dertil. Naar den ærede Ordfører ikke kunde forstaa, at man ikke nu fra vor Side vilde gaa ind paa den Betragtning, han gjorde gjældende, at Bygningen af disse store Skibe være ekstraordinære Udgifter af saadan Størrelse og saadan Betydning, at vi maatte gaa til ekstraordinære Skatteansættelser for at faae dem udførte, saa maa jeg sige for det Første — det er allerede blevet udhævet af en tidligere æret Tale — at, naar vi maa erkjende, at Noget er forsvømt, saa ligger deri allerede nogen Grund til ikke at gaa en ekstraordinær Vej for at oprette det Forsvømt, naar det ikke skulde vise sig absolut nødvendigt. Men dernæst maa jeg sige, at der ikke er nogen Grund til, selv om vi i Løbet af 10 Aar ville bygge tre Skibe, at henvende sig ad ekstraordinær Vej til Skattemøderne. Noget helt Andet er — og her skal jeg gjentage, hvad jeg før har sagt ved Besæftningslovens Behandling — at, hvis Regjeringen og Rigsdagen kunde blive enige indbyrdes om større Befæstningsanlæg, om fuldstændige Befæstningsanlæg eller da saa fuldstændige, som der i det Hele taget kan være Tale om under vore Forhold — og der vil da ikke være Tale om det Antal Millioner Kroner, som den ærede Ordfører nævnte, men om et lignende Antal Millioner Daler — saa kunde vore Finantser ikke godt gaa en saadan Fremtid imøde uden ekstraordinær Hjælp af Skattemøderne, og saa er det ogsaa naturligt, at den ekstraordinære Hjælp, som ydes dem, bliver ydet gennem en Indkomstskat eller maaske, hvis vi kunde blive enige derom, en Formue- og Indkomstskat. Men førend vi komme til en saadan fuldstændig Plan, og saalænge man holder sig indensfor forholdsvis mindre Summer, som man godt kan overse, saa tror jeg dog ialtsaa, man skulde betænke sig nogle Gange, inden man for at faae et Panterskib bevilget naar vil gaa ind paa at paalægge Befolkningen en Indkomstskat.

Winther: Jeg havde ikke troet, at jeg skulde have blandet mig i Debatten idag, men der er fremkommet nogle Ytringer saa vel fra den ærede Minister som fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (Bille), der nød-

sage mig til at sige et Par Ord om denne Sag. Forinden jeg gaar over dertil, vil jeg imidlertid bemærke, at, naar der af det ærede Medlem er blevet henpeget til de Adresser, som ere indkomne angaaende Forsvarsvæsenets Tilstand, saa er der jo ogsaa kommet Adresser i modsat Retning, og de kunne da gaa lige op imod hinanden. Jeg vil dernæst sige, at de, der anmasser sig at sælde en Dom om, hvorvidt Rigsdagen har handlet forsværlig eller ikke ved at negte Pengene til dette større Panterskib, dog skulde lægge Mærke til, hvad den ærede Minister for et Dieblif siden sagde; han sagde nemlig, at ifjor var det forsværligt, at der ikke blev bygget et saadant Skib. Jeg antager, at den ærede Minister repræsenterer den Sagfundtals, der er her i Landet i saa Henseende, og hvis jeg derfor havde følt mig noget tyngt af det Ansvar, som disse ubesjærede Ytringer ville lægge paa Rigsdagens Skuldre vilde jeg have følt mig lettet ved denne Udtalelse af den ærede Minister. Men, Gud ske Lov! jeg har ikke følt mig tyngt af dette Ansvar. Det ærede Medlem for Hjøst Amt 2den Valgfreds (Sagd) sagde blandt forfjellige Ting ogsaa en, som jeg finder mig foranlediget til at fremhæve; han sagde, at hver Gang Forsvarssagen kommer paa Tale, blandes en Mængde uvedkommende Sager ind deri, og som en af disse nævnte han politiske Hensyn. Han forstaa maaske derved — hvad der ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds — det, som man pleier at trække frem, naar man taler om de politiske Hensyn, nemlig, hvorvidt man havde Tillid til det nuværende Ministerium eller ikke. Hvis det var denne Side, han mente, vilde jeg endda lade det passere; men forsaavidt han sigtede til, at Hensyn til vor politiske Stilling i Europa skulde være uvedkommende Hensyn at fremsætte, naar man vil tale om, hvorledes vort Forsvarsvæsen saa vel tillands som tilvands skal indrettes, saa forekommer dette mig at være det mest Bagvendte, som man vel kan tænke sig. Det ærede Medlem talte om, at han med Begeistring stemte for Marinens Udvikling i og for sig. Vi Andre ville ogsaa med Begeistring stemme for Marinens Udvikling, men ikke i og for sig, men saaledes som den skal være i Henhold til den Opgave, som ifølge Landets Stilling maa stilles til den. Det ærede Medlem har ikke mere Begeistring for Landets Forsvar, end jeg har. Det ærede Medlem og nogle andre ærede Medlemmer bilde sig ind, at de ere privilegerede Patrioter, men dette vilder jeg ogsaa hævde for mig, men jeg vil ikke være med til at gjøre Skridt, som efter min Anskuelse ere uformstige. Nu er der her idag blevet sællet en Dom over to Systemer, som i længere Tid have staaet imod hinanden, og det var netop det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds, som tog sig denne Frihed tiltrods for hans tidligere